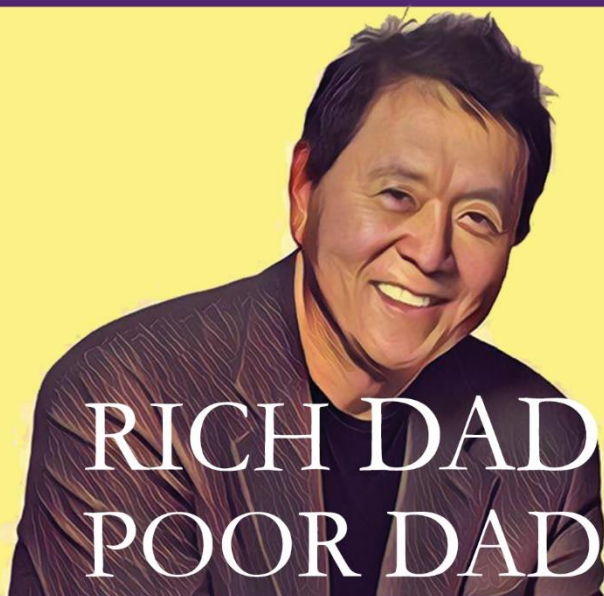




ឪពុកម្រាង ឪពុកក្រ



RICH DAD
POOR DAD

រ៉ូប៊ីក យីយ៉ូសាគី

Robert Kiyosaki

ឪពុកមាន ឪពុកក្រ

តើសៀវភៅនេះនិយាយពីអ្វី?

ហេតុអ្វីអ្នកក្រចេះតែក្រទៅ? អ្នកមានចេះតែមានទៅ? ហេតុអ្វីអ្នកមានកម្រិតមធ្យមមានការអប់រំខ្ពស់មានការងារល្អ ហើយ ក៏ប៉ុន្តែនៅតែត្រជាក់ត្រជួសនឹងរឿងលុយកាក់? សៀវភៅនេះ លោករ៉ូប៊ីត យ៉ូសាគី នឹងចែករំលែកពី ចំណេះដឹងដែលគាត់បានរៀនពីឪពុកអ្នកមាន និងឪពុកអ្នកក្ររបស់គាត់ និងពន្យល់ពីអាថ៌កំបាំងដែលព្រឹក អ្នកមាន និងអ្នកក្រជាច្រើនព្រឹត្តា ហើយយើងក៏អាចយកអាថ៌កំបាំងទាំងនោះមកអនុវត្តដើម្បីកសាងទ្រព្យរបស់យើងបានដែរ។

តើអ្នកនិពន្ធជានណា?

លោករ៉ូប៊ីត យ៉ូសាគី (Robert Kiyosaki) គឺជាអ្នកជំនួញ វិនិយោគិន អ្នកនិពន្ធសៀវភៅអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពបុគ្គល វាគ្មិន សកម្មជនអ្នកផ្តល់ប្រឹក្សាខាងហិរញ្ញវត្ថុជនជាតិអាមេរិកកាំងម្នាក់។ ក្រៅតែពីសៀវភៅនេះ លោកបាននិពន្ធ សៀវភៅជាង ២៦ ក្បាលទៀត។ ក្រុមហ៊ុនអាម៉ាសូនបានចាត់ថ្នាក់គាត់គឺជាអ្នកនិពន្ធដែលលក់ដាច់បំផុតទាំង ២៥ នាក់។

សេចក្តីប្រកាស

១. សៀវភៅសង្ខេប “ឪពុកមាន ឪពុកក្រ” មួយក្បាលនេះគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមហ៊ុន BOOKEYOND CO., LTD ដែលផ្តល់សេវាកម្មអេបទូរសព្ទដែលសង្ខេបសៀវភៅឈ្មោះថា bookeeyond គ្រិតសៀវភៅសង្ខេបនេះគឺជាការសង្ខេបរៀបរៀងដើម ដោយក្រុមការងារអេប bookeeyond ផ្ទាល់ និងមិនមែនជាការបកប្រែទាំងដុលចេញពីប្រភពបរទេសតែមួយណាឡើយ។

២. សៀវភៅសង្ខេប “ឪពុកមាន ឪពុកក្រ” មួយក្បាលនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យចែករំលែកបន្តគ្នាបាន សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ និងមិនអនុញ្ញាតឲ្យយកទៅធ្វើអាជីវកម្មបន្តគ្រប់រូបភាពដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រុមហ៊ុន BOOKEYOND CO., LTD ឡើយ។

បញ្ញា (គំនិតស្អាត) ក្នុងសៀវភៅ

១. រកវិធីធ្វើឲ្យលុយធ្វើការឲ្យយើង ប្រសើរជាងយើងទៅធ្វើការឲ្យលុយ

២. អក្ខរកម្មហិរញ្ញវត្ថុ៖ ដើម្បីកសាងទ្រព្យបាននឹងគេ យើងត្រូវស្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងទ្រព្យ និងបំណុល ហើយពេលទិញ គឺត្រូវទិញទ្រព្យចូល មិនមែនទៅទិញបំណុលយកមកទេ

៣. ចូរចំណាយពេលវិនិយោគ និងកសាងអាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួន ព្រោះវាគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសុខភាពហិរញ្ញវត្ថុ របស់យើង។ យុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញវត្ថុដែលល្អ គឺត្រូវបង្កើតជាក្រុមហ៊ុនមួយដើម្បីរក្សាទ្រព្យ។

៤. ប្រើជំនាញ និងភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុរបស់យើងដើម្បីបង្កើតឱកាសចំណេញជានិរន្តរ៍ពីអាជីវកម្មរបស់យើង

៥. បើសិនយើងចាំបាច់ត្រូវតែរកការងារធ្វើ សូមរើសតែការងារណាដែលអាចឲ្យយើងរៀនសូត្រជំនាញចាំបាច់ថ្មីៗ ទៅបានហើយ។ កុំសម្លឹងមើលតែទំហំប្រាក់ខែពេក។ ចំណេះដឹងលើជំនាញពិសេសៗ គឺវា

មានតម្លៃសម្រាប់ រយៈពេលវែង ជាងប្រាក់ខែខ្ពស់សម្រាប់តែរយៈពេលខ្លី

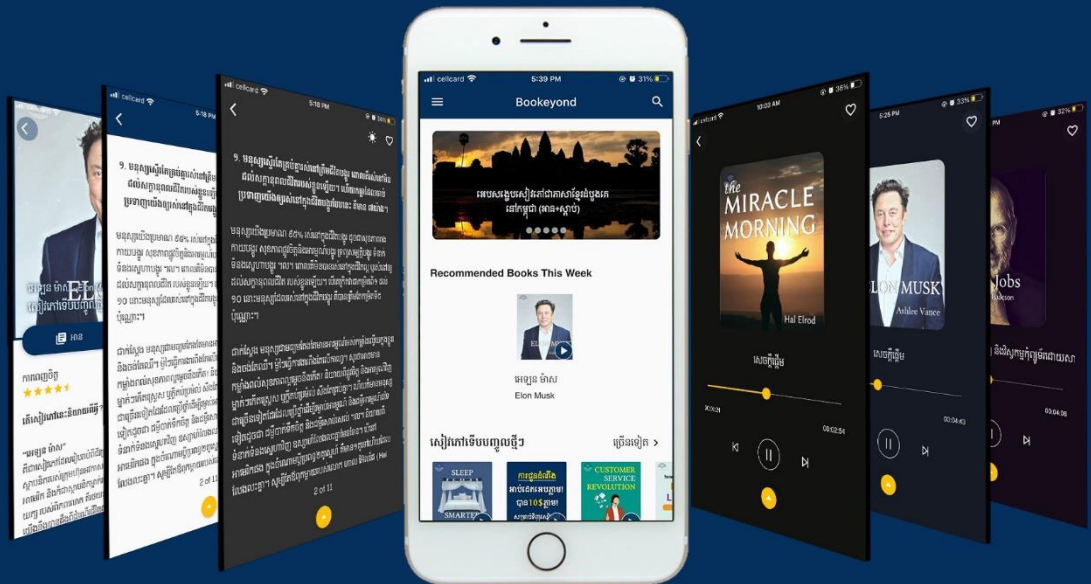
៦. ដើម្បីសម្រេចជោគជ័យផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ យើងត្រូវតែត្រៀមខ្លួនយក ឈ្នះលើឧបសគ្គដែលយើងនឹងជួបប្រទះ នៅតាមផ្លូវ ឲ្យបានរួចរាល់ជា ស្រេច។

៧. ដើម្បីឡើងទៅដល់គោលដៅទីបំផុតរបស់យើង ដំបូងយើង ចាំបាច់ត្រូវតែចាប់ផ្តើម

សារសំខាន់



អេបសង្ខេបសៀវភៅជាភាសាខ្មែរដំបូងគេបង្អស់នៅកម្ពុជា (អាស+ស្តាប់)



1

ទាញយកអេប bookeeyond ភ្លាម គឺងបានទទួល **10\$** ក្នុងអេបដោយស្វ័យប្រវត្តិ សម្រាប់ទិញសៀវភៅក្នុងអេបភ្លាម

2

Join គេឡើងក្រុមធារណៈ bookeeyond ភ្លាម គឺងបានកាតព្វ **5\$** ក្នុងអេប បន្ថែមទៀត (ប៉ុន្តែត្រូវទាញទំនិញក្រុមការងារដើម្បីទទួលបានកាតព្វ5\$ក្នុងអេប)

ទាញយកអេបឥឡូវនេះ [Join Telegram](#)

“ជំនួយភាពដ៏ល្អ” គឺជាបុព្វហេតុរបស់យើង។

ដោយសារបុព្វហេតុនេះ យើងបង្កើតអេប bookeeyond ឡើង ដើម្បីបំពេញតួនាទីរបៀបយើងរៀន។ យើងមិនរៀនដូចមុនឡើយ។ យើងអាចរៀនពេលបាត់ប្រាណ បោកខោអាវ ធ្វើដំណើរ ស្ទុះបរាបរណ៍...

សេចក្តីផ្តើម

មនុស្សភាគច្រើនរៀនអំពីលុយពីឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន ដោយសារតែសាលារៀនមិនបានបង្រៀនខ្លួនពីនេះបានលម្អិត ឬក្បោះក្បាយនោះទេ។ អញ្ចឹងហើយបានជាអ្នកខ្លះដែលមានឪពុកម្តាយជាអ្នកមាន ក៏ទទួលបានចំណេះដឹងល្អៗពី ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ និងមានទៅតាមនោះដែរទៅ។ រីឯអ្នកដែលមានឪពុកម្តាយជាអ្នកក្រ ក៏បន្តភាពក្រីក្រពីឪពុកម្តាយខ្លួនដែរទៅ! តែវាគ្រាន់តែមូលហេតុមួយផ្នែកប៉ុណ្ណោះ វាមិនមែនជាមូលហេតុទាំងស្រុងទេ។

ជាសំណាងល្អ លោករ៉ូប៊ឺតយ៉ូសាគី (Robert Kiyosaki) ដែលជាអ្នកនិពន្ធសៀវភៅនេះមានឪពុកពីរនាក់ដែល គាត់អាចរៀនសូត្រ និងប្រៀបធៀបបាន។

ទី១ ឪពុកអ្នកក្រ គាត់គឺជាឪពុកបង្កើតរបស់លោករ៉ូប៊ឺតតែម្តង។ គាត់មានសញ្ញាបត្របណ្ឌិត និងមានការងារមាន ប្រាក់ខែល្អ ប៉ុន្តែត្រូវជាបត្រជួសនឹងរឿងបំណុល និងលុយចិញ្ចឹមជីវិតប្រចាំថ្ងៃ

ទី២ ឪពុកអ្នកមាន គាត់គឺជាឪពុករបស់មិត្តល្អរបស់គាត់ម្នាក់ឈ្មោះថា Mike។ គាត់គឺជាម្ចាស់ក្រុមហ៊ុន ដែលរៀនមិនដល់ថ្នាក់ទី៨ផង ប៉ុន្តែបានក្លាយទៅជាអ្នកមានជាងគេបំផុតម្នាក់នៅក្នុងរដ្ឋ ហាវ៉ៃ។

លោករ៉ូប៊ីត និងមិត្តល្អរបស់គាត់ Mike បានសុំឌីពុកអ្នកមានរបស់គាត់ រៀនពីវិធីធ្វើម៉េចឲ្យមានអស់រយៈពេល ៣០ឆ្នាំ រហូតដល់រ៉ូប៊ីតមាន អាយុ ៣៩ឆ្នាំ។

នៅបញ្ញាជាបន្តទៅនេះ យើងនឹងបានដឹងពីចំណេះដឹង និងអាថ៌កំបាំង ដែលលោករ៉ូប៊ីតបានរៀនពីឌីពុកអ្នកមាន របស់គាត់នៅក្នុងរយៈពេល ៣០ឆ្នាំនោះ។

រកវិធីធ្វើឲ្យលុយធ្វើការឲ្យយើង ប្រសើរជាងយើងទៅធ្វើការឲ្យលុយ

ការងារ វាគ្រាន់តែជាដំណោះស្រាយរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺល្មមតែមួយគ្រប់ដើម្បីបង់ថ្លៃចំណាយប្រចាំថ្ងៃ ប៉ុណ្ណោះ។ វាមិនមែនជាដំណោះស្រាយល្អសម្រាប់យកទៅកសាងទ្រព្យរយៈពេលវែងឡើយ។ តែមនុស្សជាច្រើន នៅតែគេចមិនផុតពីធ្វើការងារឲ្យគេ បន្តធ្វើហើយធ្វើទៀតពេញមួយជីវិត។ មូលហេតុគឺដោយសារតែពួកគាត់ម្នាក់ៗ រវល់តែជាប់ដៃចាយវាយច្រើន។ រកបានប្រាក់ខែច្រើន តែចាយវាយក៏កាន់តែច្រើន រហូតដល់នាំឲ្យជំពាក់បំណុលគេ ក៏កាន់តែច្រើនទៅតាមហ្នឹង។

ប៉ុន្តែអ្នកដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តមដឹងច្បាស់ណាស់ថា ប្រាក់ខែច្រើនគឺមិនមែនជារឿងសំខាន់ឡើយ តែអ្វីដែលសំខាន់គឺថា ពួកគាត់ត្រូវរកវិធីធ្វើម៉េច ធ្វើឲ្យទ្រព្យសកម្មរបស់ពួកគាត់ធ្វើការឲ្យពួកគាត់ឲ្យបាន ពោលគឺរកចំណូលបន្ថែមឲ្យពួកគាត់បាន ដោយពួកគាត់មិនចាំបាច់យកពេលវេលាផ្ទាល់ខ្លួនទៅចំណាយ លើរឿងរកចំណូលនោះឡើយ។

យុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញវត្ថុដែលវិជ្ជាជនៈនោះគឺ ត្រូវបង្កើតអាជីវកម្មមួយដែលអាចរកប្រាក់ចំណូលដោយខ្លួនវាបាន បើទោះ យើងមិននៅទីនោះប្រចាំការក៏ដោយ។ មនុស្សភាគច្រើនស្លាប់រឿងប្រាក់ខែខ្ពស់ដែលគេបើកឲ្យ

អញ្ជឹងទៅក៏ បាត់បង់ឌីកាសមួយនេះទៅ។ ពេលដែលពួកគេខកខាន ឌីកាសបង្កើតអាជីវកម្មនេះ ពួកគាត់ក៏ជាប់គាំងនឹងរណ្តៅពីរ៖

រណ្តៅទី១ គឺរណ្តៅនៃភាពភ័យខ្លាច។ មនុស្សភាគច្រើនធ្វើការយូរទៅ ចេះតែយូរទៅ។ ធ្វើការម្ល៉េះ គឺដើម្បីតែទប់ ថ្លៃទឹក ថ្លៃភ្លើង ថ្លៃអាហារ ជាដើម។ មានតែបន្តនៅធ្វើការងារឲ្យគេរហូតទេ ទើបមានសុវត្ថិភាព និងស្ថេរភាព។ មនុស្សភាគច្រើនគឺអញ្ជឹង។ វាខុសពីអ្នកមានដែលពួកគេធ្វើការងារពួកគេដែរ តែមិនមែនដើម្បីតែទប់ថ្លៃទឹកថ្លៃភ្លើងទេ តែពួកគេធ្វើការងារដើម្បីបំពេញក្តីស្រមៃ ឬធ្វើការងារដែលពួកគេងប់ស្រឡាញ់តែប៉ុណ្ណោះ។

រណ្តៅទី២ គឺរណ្តៅនៃតណ្ហា។ មនុស្សមិនចេះតិចទេដែលធ្វើការយូរទៅៗ បានប្រាក់ខែច្រើនទៅៗ គិតថានឹងបាន លុយនោះមកកសាងទ្រព្យសម្បត្តិ និងធ្វើជាអ្នកមាននឹងគេ។ តែមានទៅអញ្ជឹងអី! ពួកគេបែរទៅជាជំពាក់បំណុលគេ វៃណ្ហាក៏ទៅៗ ច្រើនទៅៗទៅវិញ។ មូលហេតុគឺនៅពេលដែលប្រាក់ខែពួកគេកាន់តែច្រើន តណ្ហាចំណង់ចង់បានរបស់ពួកគេក៏ឡើងក្រិតៗទៅតាមហ្នឹងដែរ។ បើកបានច្រើន ចាយក៏ធំ។ ខ្លីបុលគេសិន ទិញរបស់មានតម្លៃសិន ចាំដល់បើក ប្រាក់ខែ សឹមយកសងទៅគេវិញ។ បំណុលវាក៏ជាកូនពូនជាភ្នំនៅត្រង់នេះឯង ពោលគឺមកពីយើងគ្រប់គ្រងតណ្ហា យើងមិនជាប់។

ដើម្បីចាកចេញពីរណ្តៅទាំងពីរនេះ គឺគ្មានអីក្រៅតែពីរៀនពីវិធីធ្វើឲ្យលុយធ្វើការឲ្យយើងវិញទេ មិនមែនចេះតែធ្វើការ ឲ្យតែលុយ ពោលគឺធ្វើ

ការដើម្បីតែលុយអញ្ចឹងហេតុទេ។ បើយើងអាចសម្រេចរឿងនេះបាន គឺ បានន័យថា យើងបាន ចាប់ផ្តើមធ្វើឲ្យភាពភ័យខ្លាច និងចំណង់តណ្ហា ដែលធ្លាប់តែសង្កត់សង្កិនយើងពីមុននោះ មកធ្វើការឲ្យយើងវិញម្តង។

ជាធម្មតា យើងបណ្តោយឲ្យភាពភ័យខ្លាច និងចំណង់តណ្ហាមក គ្រប់គ្រងលើយើងក៏បាន ក៏ព្រោះតែយើងខ្លួនឯង វាគ្មានចំណេះដឹង។ មនុស្សយើងច្រើនតែគិតពិចារណាអ្វីមួយ ដោយឲ្យអារម្មណ៍លោភលន់ អារម្មណ៍ខ្លាច មកគ្រប ពីលើ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើយើងជាមនុស្សឆ្លាត យើងត្រូវតែប្រើប្រាស់អារម្មណ៍ទាំងនោះមកជួយយើងឲ្យគិតបានវៃ ឆ្លាត និងថ្លៃប្រឌិតវិញ។ ឃើញទេ? វាខុសគ្នាត្រង់ហ្នឹង។ យើងត្រូវតែ រើសរឿងដែលត្រូវគិតមកគិត មិនមែនបណ្តែត បណ្តោយទៅតាមតែ អារម្មណ៍ទាំងនោះឡើយ។ បើយើងអាចធ្វើរឿងនេះបាន ពេលគឺអាច គ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ខ្លួនឯងបាន វានឹងក្លាយទៅជាទម្រង់ដើម្បីយើង ឈានទៅមុខបានហើយ។

អក្ខរកម្មហិរញ្ញវត្ថុ៖ ដើម្បីកសាងទ្រព្យបាននឹងគេ យើងត្រូវស្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងទ្រព្យ និងបំណុល ហើយពេលទិញ គឺត្រូវទិញទ្រព្យចូល មិនមែនទៅទិញបំណុលយកមកទេ

នៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង រកបានច្រើនគឺមិនសំខាន់ទេ! សំខាន់គឺយើងទុកបានច្រើនប៉ុណ្ណា និងទុកបាន ច្រើនជំនាន់ប៉ុណ្ណា! ដើម្បីអាចទុកបានច្រើន និងបានច្រើនជំនាន់ ទាល់តែយើងចេះ អក្ខរកម្មហិរញ្ញវត្ថុ។

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃអក្ខរកម្មហិរញ្ញវត្ថុនោះគឺជា ការស្គាល់ថាទ្រព្យ និង បំណុលខុសគ្នាយ៉ាងម៉េច ហើយពេលត្រូវទិញ គឺត្រូវទិញទ្រព្យ មិនមែន ទិញបំណុលឡើយ។ អ្នកមានកសាង និងប្រមូលទ្រព្យ។ រីឯអ្នកក្រ និង អ្នកមធ្យមនាំគ្នា ប្រមូលបំណុល ដោយយល់ច្រឡំថាបំណុលគឺជាទ្រព្យ។

ទ្រព្យគឺជាបស់របរគ្រប់យ៉ាងដែលបង្កើតលុយចូលទៅក្នុងហោប៉ៅ របស់យើង។ រីឯបំណុលគឺជាអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែល ដកលុយចេញពី ហោប៉ៅរបស់យើង។ ទ្រព្យបង្កើតចំណូល បំណុលបង្កើតចំណាយ។

នៅក្នុងហិរញ្ញវត្ថុ យើងត្រូវស្គាល់របាយការណ៍ពីរគឺ របាយការណ៍ ចំណូល និងរបាយការណ៍តារាងតុល្យការ។

របាយការណ៍ចំណូលគឺ រាយពីចំណូលទាំងឡាយ និងចំណាយ
ចំណាយទាំងឡាយរបស់យើង។ ចំណូលទាំងអស់ រាយដាក់នៅខាង
លើ រីឯចំណាយទាំងអស់រាយដាក់នៅខាងក្រោម។

រីឯរបាយការណ៍តារាងតុល្យការវិញគឺរាយពីទ្រព្យទាំងឡាយ និង
បំណុលទាំងឡាយរបស់យើង។ គេរាយទ្រព្យទាំងអស់នៅខាងឆ្វេងដៃ
ពោលគឺនៅក្នុងក្រឡេនខាងឆ្វេង និងបំណុលទាំងអស់នៅខាងស្តាំដៃ
ពោលគឺនៅក្នុងក្រឡេនខាងស្តាំ។ ពោលគឺដាក់ម្នាក់មួយក្រឡេន។

ទ្រព្យដែលនៅក្នុងរបាយការណ៍តារាងតុល្យការបង្កើតជាចំណូលដែល
ត្រូវដាក់មកក្នុងរបាយការណ៍ចំណូល។ រីឯបំណុលដែលនៅក្នុងរបាយ
ការណ៍តារាងតុល្យការបង្កើតជាចំណាយ ដែលត្រូវយកមកដាក់នៅក្នុង
របាយការណ៍ចំណូល។ នេះជាទំនាក់ទំនងរវាងរបាយការណ៍ទាំងពីរ។

ដូចជាគ្មានអីដែលពិបាកយល់ទេ។ ដើម្បីកសាងទ្រព្យរបស់ខ្លួន យើង
ត្រូវតែចំណាយពេលកសាង ឬទិញទ្រព្យឲ្យបាន ច្រើន។ តែបើយើង
ចង់នៅតែក្រហូត ឬឲ្យលុយហូរចេញពីហោប៉ៅយើងដូចជាទឹក យើង
គួរតែបន្តចំណាយពេល ប្រមូលបំណុលមកឲ្យច្រើនមក។

មនុស្សជាច្រើនធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់បំណុល ដោយសារតែអាល័យខំប្រឹង
ប្រមូលបំណុលដោយមិនដឹងថាវាជាបំណុល ស្មានថាវាជាទ្រព្យ។ នេះ
គេហៅថាអនក្ខរកម្មហិរញ្ញវត្ថុ។ ពួកគាត់អត់យល់ពីភាពខុសគ្នារវាង
របាយការណ៍ចំណូល និងរបាយការណ៍តារាងតុល្យការ និងទំនាក់
ទំនងរវាងរបាយការណ៍ទាំងពីរ។

ឥឡូវយើងទៅមើលការកាន់កាប់កម្មសិទ្ធិផ្ទះ។ មនុស្សជាច្រើនគិតថា ផ្ទះរបស់ពួកគេគឺជាទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ល្អអស្ចារ្យ បំផុត។ ដូច្នេះ ពួកគាត់ក៏ ខំប្រឹងធ្វើយ៉ាងណាទិញផ្ទះ ឬសាងសង់ផ្ទះឲ្យធំៗ ពេលពួកគាត់ខំប្រឹង ធ្វើបែបហ្នឹង ពួកគាត់ ក៏ប្រមូលបំណុលកាន់តែច្រើនឡើងៗ ពោលគឺខ្ចី ពីបងប្អូនផង ពីមិត្តភក្តិផង និងខ្ចីពីធនាគារផងដើម្បីមកសាងសង់ផ្ទះ ដ៏ធំស្តើងស្មើនោះ។ ទីបំផុត ពួកគេត្រូវខំប្រឹងធ្វើការទាំងលំបាកលំបិន និងនឿយហត់ជាងមុនដើម្បីបង់សង់ទាំងការ ទាំងដើមឲ្យគេវិញ។

ពេលពួកគាត់ផ្តោតទៅលើតែផ្ទះៗ ពួកគាត់កំពុងតែកសាង ឬប្រមូល បំណុលមកដាក់ខ្លួន ជាជាងប្រមូលទ្រព្យ។ លើសពីនេះ ពួកគាត់ បាត់បង់ពេលវេលាជាច្រើន ដែលតាមពិតទៅ បើពួកគាត់យកពេល ទាំងនោះមកកសាងទ្រព្យ មិនដឹងប្រមូលបានច្រើនប៉ុណ្ណាទៅហើយ។ លើសពីនេះ ពួកគាត់ក៏បេះធនធានពីណាពីណាមកចំណាយទៅ លើ ថ្លៃជួលដុលផ្ទះកំប៊ុកកំប៉ុកជាប្រចាំ។

ចូរចំណាយពេលវិនិយោគ និងកសាងអាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួន ព្រោះវាគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសុខភាពហិរញ្ញវត្ថុ
របស់យើង ។ យុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញវត្ថុដែលល្អ គឺត្រូវបង្កើតជាក្រុមហ៊ុនមួយដើម្បីរក្សាទ្រព្យ ។

អាជីពការងាររបស់យើងគឺបានតែត្រឹមបង្កើតប្រាក់ចំណូលដែលត្រូវ
យកទុកក្នុងរបាយការណ៍ប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែអាជីវ
កម្មវិញគឺអាចបង្កើតទ្រព្យរបស់យើងដែលត្រូវយកទុកក្នុងរបាយ
ការណ៍តារាងតុល្យការ ។ សូមកុំ ច្រឡំរវាងអាជីពការងារ និងអាជីវកម្ម
ឲ្យសោះ ។ អ្នកមធ្យមផ្ដោតទៅលើតែអាជីពការងារពួកគេតែប៉ុណ្ណោះ
ហើយពួកគេ ភាគច្រើនចំណាយពេលវេលាពេញមួយជីវិតទៅខំប្រឹងក
សាងអាជីវកម្មឲ្យអ្នកដទៃទៅវិញ ។ អ្នកមានគឺផ្ទុយពីនោះ ។ ពួកគេផ្ដោ
តលើការកសាងអាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួនវិញ ។

ប៉ុន្តែការមានអាជីពការងារល្អ វាក៏អាចធ្វើឲ្យយើងមានស្ថេរភាពហិរញ្ញ
វត្ថុបានដែរ បើយើងបានយកលុយដែលយើង សន្សំបានពីអាជីព
ការងារល្អនោះទៅទិញទ្រព្យដែលនឹងបង្កើតចំណូលមកឲ្យយើងវិញ ។
បែបហ្នឹងគឺល្អ ។

អញ្ចឹងយើងប្រហែលជាចង់ដឹងថាអ្វីជាទ្រព្យឲ្យប្រាកដហើយមិនអញ្ច
ង ? ទ្រព្យគឺជារបស់របរទាំងឡាយណាដែល ៖

- ១. មានតម្លៃ
 - ២. បង្កើតប្រាក់ចំណូល
 - ៣. វាវេលាតម្លៃទៅវិញបន្តិចម្តងៗ និងចង់លក់ពេលណាវិញក៏បាន ។
- ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង ទ្រព្យមានដូចជា ៖
- ១. អាជីវកម្មដែលរកប្រាក់ចំណូលឲ្យយើង ទោះយើងមិននៅទីនោះក៏
ដោយ

២. ភាគហ៊ុននៅក្នុងក្រុមហ៊ុនណាមួយ

៣. ប័ណ្ណបំណុលផ្សេងៗ

៤. អចលទ្រព្យដែលបង្កើតប្រាក់ចំណូលឲ្យយើង ជាដើម

ការបង្កើតក្រុមហ៊ុនស្របច្បាប់មួយដើម្បីគ្រប់គ្រងទ្រព្យ គឺជារឿងដែលអ្នកមានទាំងឡាយតែងតែអនុវត្តជាធម្មតាទៅ ហើយ ដើម្បីកាត់បន្ថយបំណុលរបស់ខ្លួនឲ្យតិចបំផុត និងដើម្បីបាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនឲ្យចំណេញ។

ដើម្បីអាចកសាងមូលដ្ឋានទ្រព្យបាន យើងចាំបាច់ត្រូវតែមានចំណេះដឹង និងភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុ។ ដើម្បីមាន ចំណេះដឹង និងវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុ យើងត្រូវចេះជំនាញរបស់វាចំនួន ៤ ក្នុងនោះគឺ៖

១. អក្ខរកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ឬគណនេយ្យ៖ ពេលគឺយើងត្រូវមានសមត្ថភាពមើល ឬអានយល់ពីរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ។ ពេលយើងស្គាល់ជំនាញនឹងវា យើងនឹងអាចមើលដឹងពីចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយរបស់អាជីវកម្មរបស់យើង។

២. យុទ្ធសាស្ត្រ និងរូបមន្តវិនិយោគ៖ យើងត្រូវមានសមត្ថភាព មានយុទ្ធសាស្ត្ររៀបចំរូបមន្តបង្កើតលុយ

៣. ការយល់ដឹងពីទីផ្សារ៖ ពេលគឺយើងត្រូវដឹងថាទីផ្សារ វាទទួលរងឥទ្ធិពលពីតម្រូវការ និងការផ្គត់ផ្គង់បែបណាខ្លះ ហើយតម្រូវការ និងការផ្គត់ផ្គង់ទទួលរងឥទ្ធិពលអ្វីខ្លះពីអារម្មណ៍របស់មនុស្ស និងទទួលរងឥទ្ធិពលអ្វីខ្លះពី សេដ្ឋកិច្ចទាំងមូល។

៤. ការយល់ដឹងពីច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម និងពន្ធ៖ យើងត្រូវយល់ដឹងពីច្បាប់នេះ ពីព្រោះវាមានឥទ្ធិពលផ្ទាល់ទៅលើ ការបង្កើតទ្រព្យរបស់យើងនៅរយៈពេលវែង។

អត្ថប្រយោជន៍ចំបងនៃការបង្កើតក្រុមហ៊ុនផ្លូវការផ្ទាល់ខ្លួនមួយដើម្បីគ្រប់គ្រងទ្រព្យរបស់យើងគឺ

១. ចំណេញលើរឿងពន្ធ

បើយើងជាបុគ្គល ពេលគឺមិនមែនជាអង្គភាពស្ថាប័នអីទេ ប្រាក់ចំណូលដែលយើងរកបានទាំងអម្បាលមាណត្រូវ កាត់ពន្ធជាមុនសិន ទើបនៅសល់ប៉ុន្មានបានគេប្រគល់មកឲ្យយើង។ ប៉ុន្តែផ្ទុយមកវិញ បើយើងជាក្រុមហ៊ុន អង្គភាពវិញ យើងរកបានចំណូលហើយ ហើយយកវាទៅចំណាយឲ្យសស់សិន នៅសល់ប៉ុនណា ទើបយកទៅគិត ពន្ធ។ ក្រុមហ៊ុនអាចបែងចែកចាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនបានតាមច្រើនវិធី ប៉ុន្តែបុគ្គលមិនអាចធ្វើបានទេ។

២. ទទួលបានការការពារពីបណ្តឹង

តាមរយៈក្រុមហ៊ុន អ្នកមានអាចការពារទ្រព្យរបស់ខ្លួនពីសំណាក់ម្ចាស់បំណុលបាន។ ជាទូទៅ អ្នកមានអាច គ្រប់គ្រងទ្រព្យគ្រប់យ៉ាងបាន ប៉ុន្តែពួកគេមិនមែនជាម្ចាស់ទ្រព្យទាំងអស់ក្នុងក្រុមហ៊ុនឡើយ។ ទ្រព្យរបស់ពួកគេទាំងអស់ចងក្លាបជាមួយនឹងក្រុមហ៊ុន។ បើសិនយើងចង់ប្តឹងអ្នកមាន អ្នកមានគ្មានទ្រព្យទេ ព្រោះខ្លួនគ្មានទ្រព្យអីទេ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលពិសេស គឺពួកគេអាចគ្រប់គ្រងទ្រព្យបាន ពោលគឺអាចបាយវាយបាន។

ប្រើជំនាញ និងភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុរបស់យើងដើម្បីបង្កើតឱកាសចំណេញជានិរន្តរ៍ពីអាជីវកម្មរបស់យើង

ចំណេះដឹង ឬភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុ វាអាចជួយបើកផ្លូវ បើកឱកាសឲ្យយើងអាចស្វែងរក ឬអាចបង្កើតបាន ដំណោះស្រាយថ្លៃប្រឌិតសម្រាប់បញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុនានាបាន។ បើយើងគ្មានភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុទេនោះ នោះ យើងនឹងនៅតែផ្តាច់ដើមមុខមិនរួចពីផ្នត់គំនិតចាស់មួយគឺថា “ខំប្រឹងធ្វើការឲ្យគេឲ្យខ្លាំង ដើម្បីទទួលបានប្រាក់ខែ មកចាយជាប្រចាំខែ”។

នៅក្នុងពិភពព័ត៌មាននាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ លុយកំពុងតែរីកទ្វេរគុណពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។ មានអ្នកខ្លះបានក្លាយទៅ ជាអ្នកមាន ដោយគ្រាន់តែមានគំនិតល្អណាមួយ ឬមានកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយជាមួយនឹងនរណាម្នាក់ទៀតតែ ប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ ក្នុងមជ្ឈដ្ឋានបែបនេះ ទ្រព្យស្បៀតមួយគត់ដែលយើងអាចមាននោះគឺ បញ្ញាញាណ។ ការដែលយើងបានអភិវឌ្ឍបញ្ញាហិរញ្ញវត្ថុ ឬភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុ គឺមានន័យថាយើងកំពុងតែអភិវឌ្ឍទ្រព្យដ៏មាន ឥទ្ធិពល និងចាំបាច់បំផុតមួយ។

នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានបែបនេះ បើយើងងប់ងុលតែនឹងគំនិតចាស់ ឬរបៀបរបបធ្វើការចាស់បុរាណ វាអាចនឹងធ្វើឲ្យខូច ប្រយោជន៍ដល់សុខភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងភាពចម្រុងចម្រើនរបស់យើង។ ការដែលយើងខកខានមិនព្រមទទួលស្គាល់ ការពិតថា របៀបរបបចាស់ៗពីមុនៗត្រូវបានប្រែប្រួលអស់ហើយទេ វានឹងបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ការរីកចម្រើនរបស់យើង ជាមិនខានឡើយ។ នេះជាឧបសគ្គមួយ។

ឧបសគ្គមួយទៀតគឺថា ការដែលយើងអាល័យតែងតែចាំឱ្យកាសល្អឲ្យក្លាយទៅជាការពិតសិន ទើបយើងធ្វើសកម្មភាព តាមក្រោយតាមចាប់ឱ្យកាសនោះទៅវិញ។ មនុស្សដែលមានភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុមានជម្រើសច្រើនជាងនេះ ពីព្រោះពួកគាត់តែងតែសម្លឹងរកមើលផ្លូវផ្សេងៗដោយគំនិតច្នៃប្រឌិតខ្ពស់ដើម្បីលេងជាមួយនឹងឱកាសដែលមិនទាន់លេចឡើងទាំងនោះដោយសកម្ម និងវៃឆ្លាត។ ពួកគាត់មិននៅអង្គុយនៅស្ងៀមអែបម្ខាង និងចេះតែពីរអ៊ូរនេះ អ៊ូរនោះសោះឡើយ។

ពេលយើងអភិវឌ្ឍបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុបានរួចរាល់ហើយ យើងនឹងមានឱកាសចូលរួមជាមួយនឹងលក់នៃការវិវត្តនៅក្នុង ប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មបានហើយ។ សម័យនេះជាសម័យដែលគេលែងប្រើកម្លាំងរាងកាយហើយ តែគេប្រើកម្លាំងប្រាជ្ញា ម្តង។

ដើម្បីមានបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ ឬភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុ យើងចាំបាច់ត្រូវតែស្ទាត់លើជំនាញសំខាន់ៗទាំង៤ ៖

១. គណនេយ្យហិរញ្ញវត្ថុ, ២. យុទ្ធសាស្ត្រវិនិយោគ, ៣. ទីផ្សារ, ៤. ច្បាប់។ បើកាលណាយើងមានជំនាញ ទាំងនេះហើយ វានឹងក្លាយទៅជាជំនួលរឹងមាំសម្រាប់យើងធ្វើដំណើរទៅរកទ្រព្យសម្បត្តិមិនថានៅក្នុងវិស័យណាក៏ដោយ ដែលយើងស្ទាត់ជំនាញលើ។

កាលបើយើងចេះតែបន្តពង្រីកបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ និងភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុរបស់យើងជាប់ជាប្រចាំ យើងនឹងទទួលបាន អត្ថប្រយោជន៍ច្រើនណាស់ដូចជា ៖

១. យើងអាចប្រថុយប្រថាននឹងការវិនិយោគដែលមានហានិភ័យធំៗ បាន ពីព្រោះហានិភ័យកាន់តែធំ ចំណេញក៏កាន់ តែច្រើន។ ខ្លាចអីនឹង ប្រថុយធំ បើយើងមានចំណេះដឹងបញ្ញាខាងហិរញ្ញវត្ថុស្ទាត់ជំនាញ ហើយនោះ។ សម្រាប់អ្នកវិនិយោគដែលមិនសូវចេះវិញ ពួកគាត់នឹងវិនិយោគតែលើគម្រោងណាដែលមានហានិភ័យតិច តែប៉ុណ្ណោះ តែចំណេញក៏មិនបានច្រើនទៅតាមហ្នឹងដែរ។

២. កាលណាយើងមានបញ្ញាហិរញ្ញវត្ថុ គឺយើងនឹងចេះវិភាគឌីកាសវិនិយោគបានច្រើនជាងអ្នកដែលមិនមានបញ្ញា ហិរញ្ញវត្ថុ ដូច្នេះយើងក៏អាចមើលឃើញឌីកាសក្នុងអាជីវកម្មណាមួយបាន ខណៈដែលមនុស្សធម្មតាមើលមិនឃើញ។

៣. កាលណាយើងកាន់តែពូកែផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ យើងនឹងកាន់តែអាចមានឌីកាសអាចឈ្នះ បើទោះជាវាដូចជា មិនសង្ឃឹមថាអាចឈ្នះក៏ដោយ និងអាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញច្រើនធម្មតាមកវិញ។

បើសិនយើងចាំបាច់ត្រូវតែរកការងារធ្វើ សូមរើសតែការងារណាដែលអាចឲ្យយើងរៀនសូត្រជំនាញ
ចាំបាច់ថ្មីៗ ទៅបានហើយ។ កុំសម្លឹងមើលតែទំហំប្រាក់ខែពេក។ ចំណេះដឹងលើជំនាញពិសេសៗ គឺវា
មានតម្លៃសម្រាប់ រយៈពេលវែង ជាងប្រាក់ខែខ្ពស់សម្រាប់តែរយៈពេលខ្លី

ចំពោះរឿងការងារ អ្នកខ្លះមិនឆ្លាតសោះ ពួកគាត់រកតែការងារណា
ដែលបានប្រាក់ខែខ្ពស់។ មនុស្សដែលវៃឆ្លាតគឺរក ការងារណាដែល
អាចបង្រៀនអ្វីមួយដែលពួកគាត់មិនទាន់ចេះពីមុនមក។

ដើម្បីជោគជ័យក្នុងអាជីវកម្មរបស់យើងនៅពេលខាងមុខយូរអង្វែង
យើងត្រូវមានជំនាញចាំបាច់មួយចំនួនដូចជា៖

១. ចេះមើលយល់ពីលំហូរសាច់ប្រាក់របស់អាជីវកម្មមួយ និងយល់ពី
របៀបគ្រប់គ្រងធនធានមូលធនរបស់ខ្លួន ឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងមាន
ផលិតភាព
២. ចេះ និងយល់ពីប្រព័ន្ធអាជីវកម្ម ជាពិសេសចេះពីរបៀបលៃលក
ពេលវេលា របៀបរៀបចំគោលដៅ និងរបៀបបង្កើតផែនការសកម្មភាព
ជាដើម
៣. ចេះពីជំនាញគ្រប់គ្រងមនុស្សដូចជាចេះពីរបៀបចាត់ចែង លើកទឹក
ចិត្ត និងដឹកនាំមនុស្ស ជាដើម
៤. ចេះពីជំនាញទីផ្សារ និងការលក់ ឧទាហរណ៍ដឹងថាវេចខ្ចប់
ផលិតផលបែបណា ទើបធ្វើឲ្យអតិថិជនពេញចិត្ត ទាក់ចិត្ត ជាដើម
៥. ចេះជំនាញប្រាស្រ័យទាក់ទងបានល្អ ឧទាហរណ៍ដូចជាចេះសរសេរ
បានត្រឹមត្រូវងាយយល់ ច្បាស់ៗ ជាដើម។ ចេះនិយាយបានល្អជាមួយ
នឹងអ្នកដទៃ រួមទាំងពូកែចរចាផងដែរ។

ជំនាញទាំងអស់ខាងលើនេះគឺមិនតិចនោះទេ មានន័យថាកម្រមានការងារតែមួយគត់ណាដែលអាចឲ្យយើងអាច ចេះជំនាញទាំងអស់ខាងលើនេះនោះទេ។ គ្មានឡើយ! ដូច្នេះ យើងត្រូវតែត្រៀមខ្លួនផ្លាស់ប្តូរពីការងារមួយទៅ ការងារមួយដើម្បីទៅរៀនជំនាញទាំងនោះ។

ពីមុន គេថាចេះដប់មិនស្មើនឹងប្រសប់មួយ ពោលគឺចេះលើផ្នែក ឬលើជំនាញ ឬលើឯកទេសមួយឲ្យច្បាស់ គឺល្អជាង ចេះច្រើនតែមិនប្រសប់លើឯកទេសណាមួយ។ ប៉ុន្តែ បច្ចុប្បន្ននេះ វាគ្រាន់តែជាអន្ទាក់មួយប៉ុណ្ណោះ។ សម្រាប់ អាជីវកម្ម បើយើងអាចចេះផ្នែកនេះបន្តិចផ្នែកនោះបន្តិច ចេះបានច្រើនផ្នែក ឬគ្រប់ផ្នែកក៏បាន គឺវាប្រសើរជាងយើង ចេះសព្វលើតែមួយផ្នែកឆ្ងាយណាស់។ ហ្នឹងជារឿងមួយ។

រឿងមួយទៀតនោះគឺត្រូវទៅធ្វើការឲ្យនរណាម្នាក់ដែលឆ្លាត ឬចេះជាងយើង ឬចូលជាសមាជិកក្នុងក្រុមមនុស្សដែល ឆ្លាតៗ។ បើយើងអាចចូលទៅជិតពួកគេបាន នោះយើងនឹងអាចរៀនសូត្របានលឿនរហ័សតែម្តង។ ពេលយើងបាន ចូលទៅក្នុងក្រុមការងារដែលមានសុទ្ធតែមនុស្សឆ្លាតៗធ្វើការជាក្រុមតែមួយ នោះយើងនឹងមានឱកាសបានរៀនពីរបៀបធ្វើការងារជាក្រុមរួមមកម្ខាងគ្នាបស់ពួកគេទាំងអស់នោះ។

នៅក្នុងពិភពពិតជាក់ស្តែង មានត្រឹមតែទេពកោសល្យគឺមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ។ ជាក់ស្តែង យើងឃើញថាមានមនុស្ស មានទេពកោសល្យមិនតិចទេដែលទីបំផុតធ្លាក់ខ្លួនធ្វើការងារដែលមានប្រាក់ខែតិច។ មូលហេតុសំខាន់គឺដោយសារ តែពួកគេមិនបានឆ្លៀតរៀនពីជំនាញដែលនៅជុំវិញខ្លួនពួកគេឲ្យចេះ ឲ្យកើនកម្រិតជាងមុនទេ។ អត់ប្រឹងស្វែង

យល់ពី ប្រព័ន្ធអាជីវិកម្មទាំងមូលនោះទេ។ ចង់តែស្រួលលើមុខជំនាញ
ដែលខ្លួនចេះហើយ ពោលគឺផ្ដោតតែលើភាពប៉ិន ប្រសប់របស់ខ្លួនតែ
ប៉ុណ្ណោះ។

ចំណេះដឹងដែលការងារទាំងនោះបង្រៀនយើងពិតជាមានតម្លៃណាស់
សម្រាប់រយៈពេលវែង និងមានតម្លៃថ្លៃជាង ប្រាក់ខែដែលយើងទទួល
បានឥឡូវនេះឆ្ងាយណាស់។ យើងត្រូវតែប្រកាន់ផ្គត់គំនិតមើលវែងឆ្ងា
យ។ កុំអាល័យតែ ស្រវ៉ាប្រាក់ខែខ្ពស់នាពេលបច្ចុប្បន្នអស់ទាំងនោះពេ
ក។

ដើម្បីសម្រេចជោគជ័យផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ យើងត្រូវតែត្រៀមខ្លួនយកឈ្នះលើឧបសគ្គដែលយើងនឹងជួប
ប្រទះ នៅតាមផ្លូវ ឲ្យបានរួចរាល់ជាស្រេច។

មានមូលហេតុ ៥យ៉ាងសំខាន់ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សយើងខកខានមិនបាន
កសាងទ្រព្យរបស់ខ្លួនឲ្យបានស្តុកស្តម្ភ។

- ១. ខ្លាចខាតជាងខ្លាចរកលុយមិនបាន
 - ២. សង្ស័យមិនលុះ ពេលគឺពូកែខាងរូញា មិនជឿថារឿងអាចនឹង
សម្រេចទៅបាន
 - ៣. ខ្ជិលកែប្រែទម្លាប់អាក្រក់ៗចោល
 - ៤. បណ្តោយឲ្យទម្លាប់អាក្រក់ជាអ្នកគ្រប់គ្រងឥរិយាបថរបស់ខ្លួន
 - ៥. ក្រអឺតក្រទម មានអញច្រើន និងអវិជ្ជា
- ឧបសគ្គដ៏មានរហូតដល់ទៅ ៥។ ឥលូវយើងទៅពិនិត្យមើលពី
ដំណោះស្រាយដើម្បីជម្នះឧបសគ្គទាំងអស់នេះ ទាំងអស់គ្នា។

១. ការយកឈ្នះលើភាពភ័យខ្លាចខាត
តាមពិតទៅ អ្នកក្រ និងអ្នកមានខ្លាចខាតដូចតែគ្នាទេ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែល
ខុសគ្នានោះគឺ អ្នកក្រខ្លាចខាតរហូតដល់ ងាប់មួយចំហៀងខ្លួន ពេលគឺ
ខ្លាចលែងហ៊ានធ្វើអីតែម្តង។ ប៉ុន្តែអ្នកមានវិញគឺខុសពីនេះ។ អ្នកមាន
ខ្លាចខាតដែរ តែខិតខំគ្រប់គ្រងភាពភ័យខ្លាចរបស់ខ្លួន និងនៅតែបន្តធ្វើ
បន្តដោះស្រាយ។

ការពិតគឺថា គ្រប់គ្នាតែងតែខាតបង់ដោយចៀសមិនរួច ពេលគឺគ្មាន
នរណាម្នាក់ដែលមិនចេះខាតបង់ទេ។ រឿងសំខាន់គឺ យើងត្រូវធ្វើឲ្យការ
ខាតបង់ ការបរាជ័យទាំងអស់នោះក្លាយទៅជាទឹកចិត្តបំផុសយើងឲ្យ

រឹតតែ ខំប្រឹងឡើងៗនៅពេលបន្ទាប់ទៀត។ អ្នកមានមានផ្ទុកគំនិតថា បរាជ័យ ឬការខាតបង់នៅតាមផ្លូវ គឺគ្រាន់តែជារឿង បណ្តោះអាសន្ន ប៉ុណ្ណោះ។ តែអ្នកក្រវិញចាត់ទុកថាបរាជ័យ ឬការខាតបង់របស់ពួកគេ គឺជារឿងអចិន្ត្រៃយ៍។

២. ការយកឈ្នះលើភាពឃ្លាញចេះតែសង្ស័យនេះសង្ស័យនោះជាហេតុ ការសង្ស័យ និងឃ្លាញ និងទម្រង់ផ្សេងទៀតស្រដៀងៗគ្នានេះដែរ តែង តែធ្វើឲ្យមនុស្សអាក់ខានមិនបានចូលរួមបង្កើត សហគ្រាសអាជីវកម្ម។ តាមពិតទៅ ពួកគេមិនបានដឹងថា ការចូលរួមបង្កើតសហគ្រាសអាជីវ កម្មហ្នឹងហើយដែល ជាគន្លឹះដើម្បីរក្សាសុខសុវត្ថិភាពរបស់ពួកគេ និង គ្រួសារពួកគេទៅវិញសោះ។ ឌីកាស និងទ្រព្យសម្បត្តិពិតជាមាន សម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា ប៉ុន្តែវាទាមទារឲ្យយើងត្រូវចូលរួមធ្វើដើម្បីបាន វា មិនមែននៅអែបម្ខាងចាំតែឈរមើល នោះទេ។

មនុស្សសង្ស័យនិងឃ្លាញច្រើនគឺជាមនុស្សដែលរិះគន់ច្រើនជាងយក ពេលទៅវិភាគ។ ពួកគាត់ផ្តោតទៅលើតែអ្វីដែល ខ្លួនមិនចង់បាន។ អ៊ី ចឹងទៅ ពួកគាត់អត់បានយកពេលទៅគិតពីអ្វីដែលខ្លួនចង់បាននោះ ទេ។ ជាលទ្ធផល ពួកគាត់ ក៏ចេះតែដើរឃ្វាង ឬដើរគេចពីឌីកាសដែល នៅនឹងពួកគាត់ជារឿយៗ។

ដើម្បីយកឈ្នះលើការចេះតែសង្ស័យ និងចេះតែឃ្លាញចង់ សូមចំណាយ ពេលវេលាវិភាគវែកញែកឲ្យបានច្រើនអំពី ស្ថានភាពណាមួយ។ ពេល យើងបានព័ត៌មានច្រើននៅក្នុងដៃបន្ទាប់ពីវិភាគហើយ យើងនឹងអាច សម្រេចចិត្តបាន ត្រឹមត្រូវ និងក្បោះក្បាយជាងមុនហើយ ហើយយើងក៏

នឹងមិនសម្រេចចិត្តទៅតាមតែអារម្មណ៍ជាអ្នកអូសទាញដូច កាលពី
មិនទាន់វិភាគពីស្ថានភាពដែរ។

៣. ការយកឈ្នះលើខ្លួនច្រអូស

ជាទូទៅ មនុស្សដែលខ្លួនគឺជាមនុស្សដែលត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បី
ទទួលយកអ្វីដែលចាស់គំរិលដដែលៗ ជាជាង ទៅរកធ្វើរឿងដែល
ថ្មីៗ ប្លែកៗមិនដែលធ្វើពីមុនមក។ មនុស្សយើងភាគច្រើនគឺមានសេចក្តី
លោភលន់ ហើយសេចក្តីលោភលន់នេះគឺជាល្មមគ្រប់គ្រាន់បង្កើតម
ហិច្ចិតានៅក្នុងខ្លួនយើងឲ្យយើងអាចជម្នះលើអ្វីៗទាំងអស់ បាន។
ដូច្នេះ ចាប់ពីពេលនេះទៅ សូមកុំនិយាយថា “ខ្ញុំគ្មានសមត្ថភាពនឹង
អាចមានវាទេ” ពីព្រោះវាមិនមែនជា ការពិតទេ។ ការពិតគឺថា មហិច្ចិតា
និងចិត្តរបស់មនុស្សអាចមានសមត្ថភាពសម្រេចអ្វីក៏បានដែរ។ សំណួរ
ដែលយើង ត្រូវផ្ដោតជំនួសវិញនោះគឺ “តើខ្ញុំអាចមានវាបានតាមវិធី
ណា?” ពេលយើងសួរខ្លួនឯងបែបនេះ គឺយើងកំពុងតែដាក់ វិញ្ញាសារ
មួយឲ្យខ្លួនឯងដើម្បីបំបែកវាហើយ។ សរុបមកវិញ បើយើងមានសេចក្តី
លោភលន់តែបន្តិច ពេលគឺមិនច្រើនជ្រុលពេក នោះវានឹងអាចជួយ
យើងឲ្យជម្នះភាពខ្លួនបានបាត់ទៅហើយ។

៤. ការយកឈ្នះទម្លាប់អាក្រក់

ដើម្បីយកឈ្នះលើទម្លាប់អាក្រក់ យើងត្រូវតែបង្កើតទម្លាប់ល្អៗឲ្យបាន
។ ដើម្បីបង្កើតទម្លាប់ល្អៗឲ្យបាន យើងត្រូវ បើកលុយខ្លួនឯងជាមុន
សិន។ មនុស្សភាគច្រើនបើកលុយឲ្យអ្នកដទៃជាមុនសិន រួចសល់

ប៉ុន្មានទើបបើកលុយឲ្យ ខ្លួនឯង។ តែយើងគប្បីគួរតែធ្វើបញ្ញាសមកវិញ។ គ្រប់ពេលដែលយើងទទួលលុយបានពីគេ យើងត្រូវតែបើកឲ្យខ្លួនឯងមុនគេ រួចហើយសឹមបើកឲ្យរដ្ឋាភិបាល និងម្ចាស់បំណុល។

បើសិនយើងមិនមានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបើកឲ្យម្ចាស់បំណុលយើងទេ នោះវានឹងជម្រុញទឹកចិត្តយើងឲ្យដើរចេញ ទៅរកវិធីផ្សេងទៀតដើម្បីរកលុយឲ្យបានច្រើនជាងនេះ បើមិនអញ្ចឹងទេ យើងនឹងគ្មានលុយសងម្ចាស់បំណុលទេ។ ម្ចាស់បំណុលអាចនឹងប្តឹងយើងបាន បើគ្មានលុយសងពួកគេ។ មូលហេតុនេះ វានឹងធ្វើឲ្យយើងខំប្រឹងគិតធ្លាតទៅៗ ស្វែងចេញពីទម្លាប់អាក្រក់នានា និងស្វែងស្វែងបង្កើតទម្លាប់ថ្មីៗល្អៗដើម្បីរកលុយឲ្យច្រើន និងបាយឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ជាងមុន។

៥. ការយកឈ្នះលើភាពក្រអឺតក្រទម

ជារឿយៗ មនុស្សយើងប្រើប្រាស់ភាពក្រអឺតក្រទមមកបិទបាំងភាពអវិជ្ជារបស់ខ្លួន។ ជំនួសឲ្យការនិយាយសារភាពថា ខ្លួនមិនចេះ ឬមិនដឹង ពួកគេខំប្រឹងព្យាយាមនិយាយអួតក្មេងក្មាងចេញមកក្រៅ។

ដើម្បីយកឈ្នះភាពក្រអឺតក្រទមរបស់យើងបាន យើងត្រូវតែបើកចិត្តទូលាយ និងស្មោះត្រង់។ មានតែពេលដែល យើងសារភាពចំពោះអ្នកដទៃ ឬសារភាពមកកាន់ខ្លួនឯងថា យើងមិនចេះ ឬមិនដឹងទេ ទើបយើងនឹងស្វែង ជ្រើសរើសអ្នកចេះអ្នកជំនាញមកជួយធ្វើការងារឲ្យយើង ឬស្វែងរកសៀវភៅពីអេប bookeyond មកមើល ឬមក ពង្រឹងសមត្ថភាពបន្ថែមទាក់ទងនឹងប្រធានបទដែលខ្លួនចង់ចេះចង់ដឹង។

ដើម្បីឡើងទៅដល់គោលដៅទីបំផុតរបស់យើង ដំបូងយើងចាំបាច់ត្រូវតែចាប់ផ្តើម

ដើម្បីដាស់ទេពកោសល្យហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងខ្លួនយើងឲ្យក្រោកឡើង និងចាប់ផ្តើមធ្វើដំណើរទៅរកសេរីភាពផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ យើងគប្បីសាកល្បងជំហានខាងក្រោមនេះ៖

១. ស្វែងរកបុព្វហេតុដែលដាស់អារម្មណ៍ណាមួយដើម្បីចាប់ផ្តើមធ្វើដំណើរទៅរកសេរីភាពហិរញ្ញវត្ថុ
២. យកបុព្វហេតុនោះមកធ្វើឲ្យបានជាប្រចាំថ្ងៃ
៣. ជ្រើសរើសមិត្តភក្តិដោយយកចិត្តទុកដាក់
៤. បើរៀនជំនាញណាមួយ ត្រូវរៀនរហូតទាល់តែស្គាល់ជំនាញ រួចហើយយើងអាចទៅរករៀនជំនាញថ្មីៗទៀតបាន
៥. ដាក់វិន័យមកលើខ្លួនឯងថាត្រូវបើកលុយឲ្យខ្លួនឯងមុន មុននឹងបើកលុយទៅឲ្យអ្នកដទៃ
៦. កុំស្តាយចាយលុយសម្រាប់សេវាផ្តល់ប្រឹក្សាពីអ្នកជំនាញអាជីព
៧. ត្រូវស្វែងរកផ្លូវធ្វើយ៉ាងណាអាចវិនិយោគទ្រព្យសម្បត្តិមកទុកជាប់ខ្លួន
៨. ប្រើប្រាស់ទ្រព្យមកទិញគ្រឿងលម្អប្រណិតៗ តែមិនមែនយកមូលធនទៅទិញទេ
៩. បង្កើតវីរៈបុរសហិរញ្ញវត្ថុ អ្នកដែលសម្រេចជោគជ័យខ្ពស់
១០. រកពេលបង្រៀនអ្នកដទៃអំពីអ្វីដែលយើងធ្លាប់ចេះ និងបានរៀនតោះ! យើងនាំគ្នាទៅពិនិត្យជំហាននីមួយៗឲ្យបានក្បោះក្បាយជាងនេះបន្តិច!

ជំហានទី ១. ស្វែងរកបុព្វហេតុដែលដាស់អារម្មណ៍ណាមួយដើម្បីចាប់ផ្តើម

មនុស្សភាគច្រើនចង់មានបាន ប៉ុន្តែពេលដឹងច្បាស់ថាភាពមានបានត្រូវការប្រើកម្លាំងកាយចិត្តខ្លាំងទម្រាំតែ សម្រេចបាន ពួកគាត់ក៏ធុញទ្រាន់និងវិលមករស់នៅត្រឹមកម្រិតជីវភាពធម្មតាវិញ។ មូលហេតុគឺដោយសារតែ បុព្វហេតុចង់មានបានរបស់យើង វាខ្សោយ វាមិនរឹងមាំ។ ដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យខ្លួនឯងងាយនឹងបោះបង់ចោលគំនិត ចង់មានបានរបស់យើង យើងត្រូវចាំបាច់ត្រូវតែបង្កើតបុព្វហេតុដែលពុះកញ្ឆ្រោលមួយឡើងឲ្យបាន “ម៉េចបានជា យើងចង់មានបានខ្លាំងម៉្លេះ?” ចម្លើយគឺ វាអាចជាអ្វីមួយដែលយើងមិនចង់ជួប ឬមិនចង់ឲ្យកើតឡើង នៅពេលខាងមុខ។ ឬវាអាចជាអ្វីមួយដែលយើងចង់ជួប ឬចង់ឲ្យកើតឡើងនៅពេលខាងមុខ។ ពេលយើងមាន បុព្វហេតុដែលពុះកញ្ឆ្រោលមួយហើយ បើទោះជាមានឧបសគ្គមកពាំងផ្លូវយើងយ៉ាងម៉េចក៏ដោយ ក៏យើងនៅតែ បន្តត្រាំត្រង់ខាំស្មៅជម្នះវាឲ្យបានដែរ។ បុព្វហេតុរបស់យើងកាន់តែពុះកញ្ឆ្រោល កាន់តែដាស់អារម្មណ៍កាលណា វាកាន់តែល្អកាលនោះ!

ជំហានទី ២. ឆ្លើកបុព្វហេតុរបស់យើងឲ្យបានជាប្រចាំថ្ងៃ យើងត្រូវបង្កើតទម្លាប់និយាយបំផុសទឹកចិត្តខ្លួនឯងជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ យើងត្រូវចងចាំថាអនាគតរបស់យើង តាមពិតទៅ គឺជាការសម្រេចចិត្តតូចៗពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃក្នុងពេលបច្ចុប្បន្នដែលសរុបបញ្ចូលគ្នាហ្នឹងឯង។ មិនមែនដោយសារតែ យើងអត់លុយនាពេលឥឡូវនេះ យើងបានលេសដោះសារមិនរៀនបាននោះទេ។ ការសម្រេចចិត្តមិនរៀនថ្ងៃនេះ នឹងនាំអនាគតមួយឲ្យយើងនាពេលអនាគត។ ពេលវេលាគឺជារបស់

ដែលមានកម្រិត និងជាទ្រព្យដ៏មានតម្លៃ ខ្លាំងណាស់។ ដូច្នេះ យើងត្រូវតែវិនិយោគលើចំណេះដឹង ប្រើប្រាស់ពេលវេលារបស់យើងដើម្បីរៀនពីការវិនិយោគឲ្យ បានចេះផ្ដួន។ ពេលដែលឌីកាសមកដល់ យើងចេះវាល្មមនឹងអាចវិនិយោគបាន។

មនុស្សភាគច្រើននិយាយប្រាប់ខ្លួនឯងថា “មួយជីវិតនេះ ខ្ញុំមិនអាចមានដូចគេទេ” ប្រែដែលៗរហូតទាល់តែពួកគេបាន ជឿជាជំនឿអញ្ចឹងទៅ។ សូមកុំធ្លាក់អន្លង់នៃការគិតបែបនោះ។ បើយើងចាប់អារម្មណ៍ដឹងថាយើងតែងតែគិតបែបនោះ សូមប្តូរមកនិយាយប្រាប់ខ្លួនឯងវិញថា “ខ្ញុំនឹងអាចក្លាយទៅជាអ្នកមានបានដូចគេដូចឯងដែរ។ អ្វីដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ គឺត្រូវ កសាងទ្រព្យឲ្យបាន។ តើវិធីសាស្ត្រអ្វីដែលល្អបំផុតដើម្បីកសាងទ្រព្យឲ្យបានទៅ?”។ យើងនឹងមានអារម្មណ៍ប្លែកខុស ពីមុន និងធ្វើសកម្មភាពដោយមិនដឹងខ្លួន បើសិនជាយើងនិយាយប្រាប់ខ្លួនឯងបែបនេះជាប្រចាំថ្ងៃ។

ជំហានទី៣ ៖ ត្រូវរើសមិត្តភក្តិឲ្យបានប្រុងប្រយ័ត្ន

មនុស្សដែលយើងរាប់រកជាមួយមានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់មកលើខ្លួនយើង ក៏ដូចជាតែងតែតម្រេកម្រងសកម្មភាពរបស់ យើងខ្លាំងក្លាណាស់ដែរ។ មិត្តភក្តិមួយចំនួនបង្ហាញយើងពីផ្លូវដែលត្រូវដើរ ហើយមួយចំនួនទៀតបង្ហាញយើងពីផ្លូវ ដែលត្រូវចៀសវាង។ មិត្តភក្តិដែលជោគជ័យតែងតែរីករាយនិយាយពីរឿងដែលទាក់ទងនឹងលុយកាក់ទ្រព្យជាដើម ព្រោះវាជាប្រធានបទដែលពួកគេចាប់អារម្មណ៍។ ផ្ទុយមកវិញ មិត្តភក្តិដែលមិនជោគជ័យតែងតែមិននិយាយពីរឿង ដែលប្រថុយប្រថាន ឬ

ហានិភ័យឡើយ។ យើងអាចរៀនពីពួកគាត់បានតាមការអង្កេតពី ចម្ងាយបានហើយ មិនចាំ បាច់ទៅពិភាក្សារឿងអ្វីមួយជាមួយពួកគាត់ ទេ។

ពេលយើងមានមិត្តភក្តិល្អ វាអាចបង្រួបបង្រួមកម្លាំងចំណេះរបស់យើង បាន។ ចង់បានន័យថា ពេលនៅជាមួយនឹង មិត្តភក្តិល្អៗដែល ជោគជ័យក្នុងជីវិតពួកគេ យើងនឹងអាចប្រទះនឹងគំនិតថ្មីៗល្អៗ និងច្នៃ ប្រឌិត ជាដើម រួចហើយ យើងអាចកែច្នៃ ឬរួមគំនិតល្អៗទាំងនោះ បង្កើតជាគំនិតថ្មីៗមួយទៀតបាន។ ពេលនៅក្បែរជាមួយនឹងមិត្តភក្តិ ល្អៗ យើងនឹងអាចចូលទៅយកចំណេះដឹងពីពួកគាត់បានដើម្បីបង្កើត ឌីកាសជំនួញថ្មីមួយបាន។

ជំហានទី៤ ៖ បន្តរៀនជានិច្ច

យើងចំណាំតែពាក្យថា “យើងគឺជាអ្វីដែលយើងញ៉ាំចូល”។ នៅក្នុង ហិរញ្ញវត្ថុគីគេនិយាយថា “យើងនឹងក្លាយ ទៅជាអ្វីដែលយើងបានរៀន” ។ ដូច្នេះ យើងត្រូវជ្រើសរើសអ្វីដែលយើងរៀនឲ្យបានយកចិត្តទុកដាក់ និងល្អិតល្អន់ បើសិនជាយើងចង់អាចកសាងទ្រព្យផ្ទាល់ខ្លួនបាន។ មនុស្សភាគច្រើនដឹងតែពីវិធីតែមួយគត់ដើម្បីរកលុយ ៖ នោះគឺរក ការងារធ្វើបានប្រាក់ខែថេរមួយ។ តាមពិតទៅវិធីរកលុយគឺមានមិនចេះ តិចទេ។ តែអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើនោះគឺ ត្រូវរៀនពីរូបមន្តរបស់វាឲ្យចេះ។ វាចំណាយពេល និងកម្លាំងបន្តិចមែន តែនៅចុងបំផុត វានឹងហុចផល ត្រចះត្រចង់មកឲ្យយើងជាមិនខានឡើយ។

នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចដែលពឹងផ្អែកលើព័ត៌មានដូចជាសព្វថ្ងៃនេះ អ្វីដែលយើងបានចេះមិនសំខាន់ដល់អ្វីដែលយើងអាច រៀនអ្វីដែលថ្មីៗបានលឿននោះទេ។ មានន័យថា ការរៀនអ្វីៗដែលថ្មីបានលឿនគឺជារឿងសំខាន់ណាស់។ វាទើបជា ជំនាញដ៏អស្ចារ្យដែលយើងត្រូវអភិវឌ្ឍ។ យើងត្រូវតែចេះស្ទាត់ពីសិល្បៈក្នុងការរៀន។ ជាបណ្តើរៗយើងនឹងភ្ញាក់ផ្អើលដែលដឹងថា “ចុមយក្ស! រូបមន្តរកលុយមានច្រើនណាស់”។

ជំហានទី៥ ៖ ត្រូវចាំថាតែងតែបើកលុយឲ្យខ្លួនឯងមុនគេ

បើយើងអាល័យតែផ្ដោតបើកលុយឲ្យគេដើម្បីទូទាត់លើថ្លៃចំណាយផ្សេងៗដូចជាអាហារ ទឹកភ្លើង ដោយមិនបើកលុយ ទុកឲ្យខ្លួនឯងមុនទេ សម្រាប់ទិញទ្រព្យទុកទេ យើងនឹងវិលក្បែរទៅតាមតែកាតព្វកិច្ចបង់ទឹកបង់ភ្លើងនោះឯង និងគ្មានឌីកាសមកពង្រឹងភាពអំណត់ និងគំនិតច្នៃប្រឌិតរបស់យើងទេ ព្រោះថាបើយើងទុកលុយមួយផ្នែកសម្រាប់ខ្លួនយើង នោះយើងនឹងខ្វះលុយសម្រាប់សង់ម្ចាស់បំណុល ដូច្នេះយើងនឹងខិតខំអំណត់ធ្វើកិច្ចការខ្លាំងជាងមុន និងច្នៃប្រឌិតខ្លាំងជាងមុន ។

ពេលយើងបើកលុយឲ្យខ្លួនឯង ឬទុកលុយមួយផ្នែកសម្រាប់ខ្លួនឯងយើងនឹងអាចយកលុយនោះទៅទិញទ្រព្យ បានហើយ។ ហើយអត្ថប្រយោជន៍មួយទៀតគឺថា យើងនឹងលែងចង់ខ្ជិលបំណុលគេដើម្បីតែបម្រើតណ្ហាចាយ វាយខ្ទះខ្ទាយទៀតហើយ ពីព្រោះយើងគិតថា “លុយដែលខ្ញុំរកបានគឺ ខ្ញុំត្រូវទុកលុយមួយផ្នែកឲ្យខ្លួនខ្ញុំសិន។ អញ្ចឹងគ្មានលុយណាមកទៅសងគេទេ បើខ្ញុំទៅជំពាក់គេថែមទៀត។ អ៊ីចឹងមិនត្រូវ

ជំពាក់លុយគេទៅទិញរបស់របរ ឥតប្រយោជន៍ឡើយ”។ អត្ថប្រយោជន៍របស់វា គឺធ្វើឲ្យយើងរៀបចំកិច្ចការបំណុលតាំងពីដំបូងទី១ ។

ចូរដាក់វិន័យឲ្យខ្លួនឯងដោយត្រូវបើកលុយមួយផ្នែកឲ្យខ្លួនឯងជាមុនសិន ដែលភាសាសាមញ្ញនិយាយថា សន្សំសិន សឹមចំណាយតាមក្រោយ។ ពេលយើងទម្លាប់ធ្វើបែបនេះ យើងនឹងភ្ញាក់ផ្អើលដែលបានដឹងថាយើងនឹងឆ្លាតវៃខាង ហិរញ្ញវត្ថុខ្លាំងជាងមុន។

ជំហានទី៦ ៖ កុំខ្លាចចាយលុយសម្រាប់សេវាកម្មផ្តល់ប្រឹក្សាដែលល្អ

ទីប្រឹក្សាអាជីពរបស់យើងកាន់តែរកលុយបានច្រើនកាលណា ពួកគេក៏កាន់តែរកលុយឲ្យយើងបានកាន់តែច្រើន កាលនោះដែរ។ ដូច្នេះ កុំដាក់គោលដៅទៅរកទីប្រឹក្សាដែលថោកៗ។ ត្រូវស្វែងរក និងថែរក្សាទីប្រឹក្សាដែលល្អបំផុត ដើម្បីឲ្យនៅជ្រោមជ្រែងយើងនៅរយៈពេលយូរខាងមុខ។ បើសិនពួកគាត់គឺជាអ្នកប្រឹក្សាល្អបំផុត យើងនឹងអាចចំណេញពីលើការចំណាយចំពោះពួកគាត់ជាមិនខានឡើយ។

អ្នកប្រឹក្សា និងឈ្មួញកណ្តាលអាជីពរបស់យើងគឺជាភ្នែកចម្រុះឲ្យយើងនៅក្នុងទីផ្សារ។ ពួកគេធ្វើការនៅទីនោះ ជាប្រចាំថ្ងៃឲ្យយើង ដែលយើងមិនចាំបាច់ទៅខាតពេលនៅទីនោះដែរ។ វត្តមានរបស់ពួកគេនៅលើទីផ្សារ បានធ្វើឲ្យយើងអាចមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពអាជីវកម្មរបស់យើងបាន និងអាចបង្កើតគុណ តម្លៃសម្រាប់អាជីវកម្ម

យើងបានល្អបំផុត។ និយាយរួមទៅ ពួកគេបានជះឥទ្ធិពលសំខាន់ណាស់មកលើផលិតភាព ការងាររបស់យើងផ្ទាល់។

ដូច្នេះ ចូរស្វែងរកទីប្រឹក្សាអាជីពដែលយកផលប្រយោជន៍របស់យើងទុកក្នុងបេះដូងរបស់ពួកគាត់។ ពីព្រោះមានតែ បែបហ្នឹងទេ ទើបគាត់ចំណាយពេលវេលាមកអប់រំ និងជួយយើងឲ្យយល់ពីទីផ្សារបានល្អ។ ដើម្បីសហការជាមួយនឹង ពួកគាត់ឲ្យបានល្អ ពួកគាត់ត្រូវតែជួយយើងហើយយើងក៏ត្រូវតែជួយពួកគាត់វិញដែរ។ ពេលគឺ មានទៅមានមក។ បើយើងបានចំណេញច្រើនហើយ តែបែរជាកាត់បន្ថយប្រាក់កម្រៃជើងសារ ឬលុបចោលកម្រៃជើងសាររបស់គាត់ ទៅវិញ នោះពួកគាត់ក៏មិនមានទឹកចិត្តខ្លាំងដើម្បីជួយណែនាំ ឬជ្រោមជ្រែងយើងដូចមុនដែរ។ ដូច្នេះ ត្រូវចាំពីរឿងនេះ។

សរុបមកវិញ ត្រូវរកជួល និងថែរក្សាទីប្រឹក្សាល្អៗ ពីព្រោះយើងនឹងអាចចូលទៅទាញយកចំណេះជំនាញពីពួកគាត់ ដែលឆ្លាតៗជាងយើងបាន។

ជំហានទី ៧៖ ចូរធ្វើវិនិយោគលើទ្រព្យឲ្យវាក្លាយទៅជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើង

នៅពេលយើងធ្វើការវិនិយោគអ្វីមួយ ជាធម្មតាគោលដៅទី១របស់យើងគឺត្រូវទិញរបស់អ្វីមួយដែលអាចនឹងកើនតម្លៃ នៅពេលអនាគត។ ពេលយើងធ្វើបែបនេះ យើងច្បាស់ជាជាក់ទុនមួយចំនួនដើម្បីទិញវាហើយមិនអញ្ចឹង? ដូច្នេះ ក្នុងអំឡុងពេលនេះ យើងត្រូវតែដកលុយមួយចំនួន

ពីការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងដើម្បីសន្សំរហូតទាល់តែគ្រប់ទុន ដែល យើងបានដាក់ទៅលើទ្រព្យនោះ។ ធ្វើបែបនេះ យើងនឹងលែងបារម្ភអំពី ការឡើងចុះនៃទីផ្សារទ្រព្យរបស់យើង ទៀតហើយ ពីព្រោះទុនដែល យើងបានដកទៅទិញដីនោះ យើងបានបំពេញតាមកិច្ចគ្រប់ទៅហើយ ហើយទ្រព្យដែល យើងបានទិញនោះបានក្លាយទៅជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ ដែលមានយើងជាអ្នកកាន់កាប់ទៅហើយ។ បើទ្រព្យរបស់យើងវា កើន ឡើងទៅតាមអ្វីដែលយើងរំពឹងទុក យើងនឹងបានចំណេញទាំងអស់។ តែបើវាចាប់ផ្តើមធ្លាក់តម្លៃ ក៏វាមិនប៉ះពាល់ ដល់សុខភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់ យើងដែរ។ វាគ្រាន់តែយើងត្រូវរង់ចាំពេលវាឡើងមកវិញតែប៉ុណ្ណោះ។

ជំហានទី ៨ ៖ ប្រើទ្រព្យមកទិញគ្រឿងប្រណិតហ៊ីហា មិនមែនយកទុន ទៅទិញទេ

មនុស្សភាគច្រើនធ្លាក់ខ្លួនក្នុងបំណុលគេដោយសារតែគ្រឿងប្រណិត ហ៊ីហា ពីព្រោះគ្រឿងហ៊ីហាទាំងនោះធ្វើឲ្យបំណុល នៅក្នុងរបាយ ការណ៍តុល្យការរបស់ពួកគាត់កើនឡើង។ ប៉ុន្តែមនុស្សឆ្លាត គេមិនធ្វើ បែបនោះទេ។ គេផ្តោតទៅបង្កើត លុយចេញពីទ្រព្យរបស់ពួកគេដើម្បី ទៅទិញគ្រឿងហ៊ីហាទាំងនោះ។ អ្នកឆ្លាត ប្រើប្រើតណ្ហាដែលចង់គ្រឿង ហ៊ីហា ទាំងនោះ ធ្វើជាកម្លាំងចលករសម្រាប់ជម្រុញពួកគេឲ្យខំច្នៃប្រឌិត និងប្រឹងប្រែងលែងលកទ្រព្យ ដើម្បីបានវានៅទីបំផុត។ ប៉ុន្តែ អ្នកមិន ចេះគិតវិញបែរជាវេសយកផ្លូវស្រួល ដោយខ្ចីលុយគេដើម្បីយកទៅទិញ គ្រឿងហ៊ីហាទាំងនោះទៅវិញ។

ពេលយើងប្រើវិធីយកទ្រព្យទៅទិញគ្រឿងប្រណិតហ៊ុហារទាំងអស់
នោះ យើងនឹងកំពុងតែបង្កើនការរកលុយ ជាជាង ក្លាយទៅជាទាសករ
របស់បំណុល។ ធ្វើបែបនេះ យើងនឹងរៀនពីវិធីធ្វើឲ្យលុយធ្វើការ
ឲ្យយើង ជាជាងទៅរកវិធីណា ផ្សេងដើម្បីទៅធ្វើការដើម្បីតែលុយ។

ជំហានទី៩ ៖ យើងត្រូវការវិវះបុរសហិរញ្ញវត្ថុណាម្នាក់មកធ្វើជាគម្រូ

មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវការវិវះបុរសសម្រាប់ខ្លួនពួកគេផ្ទាល់។ វិវះបុរសមិន
មែនសម្រាប់តែពេលយើងនៅក្មេងទេ តែពេល យើងចាស់ទៅ ក៏យើង
នៅតែត្រូវការវិវះបុរសសម្រាប់ខ្លួនឯងដែរ។ វិវះបុរសអាចជួយយើង
បំផុសគំនិត អាចជួយ ជម្រុញទឹកចិត្តរបស់យើង និងបង្ហាញផ្លូវឲ្យយើង
ដើរតាមបានទៀតផង។

ប៉ុន្តែ វិវះបុរសហិរញ្ញវត្ថុអាចជួយយើងបានច្រើនជាងនេះទៅទៀត។ វិវះ
បុរសហិរញ្ញវត្ថុ ពោលគឺមនុស្សដែលជោគជ័យ ក្រៃលែងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ
អាចបង្រៀនមនុស្សអំពីទស្សនៈយល់ឃើញរបស់ពួកគេ ពីវិធីរបៀបចំ
ប្រតិបត្តិការជំនួញរបស់ ពួកគេ និងជាយ៉ាងនៃគំនិតដ៏មានតម្លៃសម្រាប់
យើង។ ពួកគេធ្វើរឿងដែលយើងពិបាកនឹងធ្វើទៅជារឿងដែលស្រួលធ្វើ
ហើយបង្ហាញផ្លូវយើងថាយើងអាចធ្វើបាន យើងអាចសម្រេចបាន។

ដូច្នេះ ចូរចំណាយពេល និងកម្លាំងដើម្បីជ្រើសរើសវិវះបុរសហិរញ្ញវត្ថុពី
បីនាក់ដើម្បីយើងគ្រាប់តាម។ អ្នកណាទៅដឹងទៅ? ក្រែងលោមានថ្ងៃ
មួយ ពួកគាត់អាចរៀនសូត្រអ្វីមួយថ្មីពីយើងវិញក៏ថាបាន។

ជំហានទី ១០ បង្រៀនអ្នកដទៃពីអ្វីដែលយើងបានចេះ

ពេលយើងមានអារម្មណ៍ថាយើងត្រូវការចំណេះដឹងបន្ថែម សូម
ចំណាយពេលទៅបង្រៀនអ្នកដទៃពីអ្វីដែលយើងបាន ចេះបានដឹង។
វាមិនត្រឹមតែពង្រឹងគោលការណ៍ និងគំនិតដែលយើងធ្លាប់ប្រើបាន
ជោគជ័យឲ្យកាន់តែល្អប្រសើរជាង មុនទេ ប៉ុន្តែវាថែមទាំងអាចទទួល
បានច្រើនពីអ្វីដែលយើងផ្តល់ឲ្យទៅទៀតមកវិញ។ កាលណាយើង
កាន់តែបង្រៀន អ្នកដទៃពីអ្វីដែលយើងបានរៀនសូត្រ យើងនឹងកាន់តែ
មានឱកាសទទួលបានចំណេះដឹង និងរបស់បំភ្លឺផ្លូវច្រើនជាង មកវិញ
កាលនោះដែរ។ ផ្តល់ឲ្យកាន់តែច្រើន នោះយើងនឹងទទួលបានកាន់តែ
ច្រើន ពីព្រោះពិភពដែលយើងកំពុងរស់ នៅគឺគ្រាន់តែជាចំណាំផ្លាត
ចេញពីបុគ្គលិកលក្ខណៈ និងចិត្តរបស់យើងខាងក្នុងតែប៉ុណ្ណោះ។

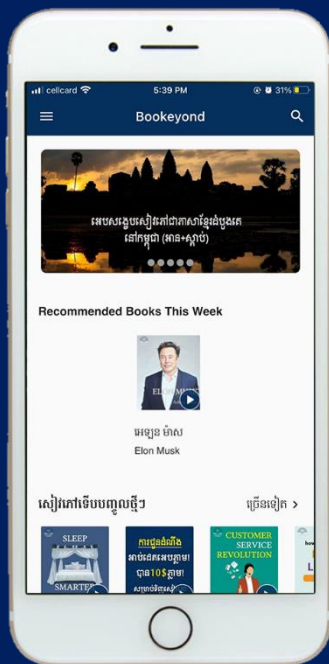
ទាញយកអេបឌីឡូនេះ

សារសំខាន់

អ្វីដែលស្ថិតនៅក្នុងក្បាលយើងនឹងកំណត់ទង្វើដែលយើងធ្វើនៅក្នុងដៃយើង។ ដូច្នេះ បើយើងចង់បានលុយច្រើន យើង ត្រូវផ្លាស់ប្តូរការគិតរបស់យើង។ វានឹងផ្លាស់ប្តូរសកម្មភាពរបស់យើង ហើយលទ្ធផលរបស់យើងក៏នឹងផ្លាស់ប្តូរទៅតាម ហ្នឹងដែរ។ គ្រប់យ៉ាងវាចាប់ផ្តើមចេញពីការគិតរបស់យើង។ រឿងលុយ រឿងទ្រព្យគឺដូចតែគ្នា គឺវាមិនកើតចេញពីយើង មានដើមទុនច្រើន និងចាប់ផ្តើមពីជំទៅទេ។ តែវាកើតចេញពីការគិតប្រកបដោយបញ្ញា និយាយឲ្យចំ គឺបញ្ញាហិរញ្ញវត្ថុ ឬភាពវៃឆ្លាតខាងហិរញ្ញវត្ថុហ្នឹងឯង។

ដូច្នេះ ត្រូវចំណាយពេលនិងកម្លាំងកាយចិត្តដើម្បីអប់រំខ្លួនឯង បង្កើនបញ្ញាហិរញ្ញវត្ថុរបស់យើង ចំណាយពេលឲ្យបាន ច្រើនជាមួយនឹងមនុស្សជោគជ័យនានា អានសៀវភៅ ចូលរួមសិក្ខាសាលា និងរៀនវិធីប្រើលុយឲ្យធ្វើការឲ្យយើង។ ជីវិតយើងនឹងពោរពេញទៅដោយផ្លែផ្កាដែលហុចផលមកជាហូរហែ។

វិថីទៅកាន់ភាពស្តុកស្តម្ភខាងទ្រព្យហិរញ្ញវត្ថុ មិនមែនស្ថិតនៅលើការលេងល្មមៗដើម្បីតែកុំឲ្យគ្រោះថ្នាក់ ឬដើម្បីតែ សុវត្ថិភាពទេ តែវាស្ថិតនៅលើការលេងដែលវៃឆ្លាត។



- 1- អេប bookeyond មានសៀវភៅជាង ២៥០ក្បាលហើយ
- 2- ហើយតែងតែបញ្ចូលសៀវភៅថ្មីៗ 3+ ក្បាល រៀងរាល់សប្តាហ៍
- 3- ទិញក៏បាន ភ្ជាប់គម្រោងក៏បាន

សូមចុចប៊ូតុងខាងស្តាំដើម្បីទាញយកអេប

ទាញអេប

សូមចុចប៊ូតុងខាងស្តាំដើម្បី join តេឡេក្រាមយើង

តេឡេក្រាម